

Konstföreningar vill bredda publiken

Sveriges konstföreningar, denna mastodont på konstmarknaden, som säljer konst för 120 miljoner kronor om året, genomförde under helgen 4–6 april seminariet "Samtidigt" Sundvall. Underrubriken löd: "Från modernism till samtidskonst ur folkbildningsperspektiv" och ambitionen var att föra ut samtidskonsten till en bred publik. På programmet stod föreläsningar, prova på-verkstäder och diskussioner. Fem utställningar med samtida konst visades.

– Samtidskonsten är svår eftersom den handlar så mycket om idéer, sa Anita Eriksson från Sveriges Konstföreningar i Malmö på presskonferensen. Hon förklarade att ordet samtidskonst syftar de på konst som görs nu, till skillnad från modern konst från modernismen under förra seklet.

Dagens konst är inte nödvändigtvis en bild som går att hänga upp på väggen. Den kan vara en ko kluven på mitten inlagd i formalin och placerad i en glasmonter, eller, tja, en installation av en fullt gångbar livsmedelsbutik i en konsthall.

Den samtidskonst som visades under seminariet var inte fullt så spektakulär. Den bestod av fem mindre vandringsutställningar. Representanter från konstföreningarna gav en bild av hur utställningarna tagits emot av publiken på de orter där de redan ställts ut.

Ulrica Högbergh från Hudiksvalls konstgille berättade om grafikutställningen.

– Vi hade vernissage på julslyktingen. Det kom många människor som vi aldrig sett tidigare på våra utställningar.

Hon anser att det är nödvändigt för konstgillet att visa samtidskonst:

– Det ingår i vårt uppdrag som konstförening.

Kräver handledning

Måleri-Måleriskt visades av Karin Söderlund från Lycksele:

– Det här kräver handledning för en ovan publik, sa hon om Anna Perssons klädbylten på golvet. De representerar konstnärinnans hela liv.

Torbjörn Linnés mönster gjorda i photoshop och utskrivna på fotopapper i samma utställning fick i Lycksele kommentaren att de liknade julpapper. De var dekorativa men ansågs inte vara måleri. Senare under seminariet berättade Torbjörn Linné att hans avsikt var att mönstren skulle användas till tapeter. Vilket ytterligare poängterar behovet av handledning och förklaring.

På multipelutställningen kunde besökaren lyssna till (och köpa) Miss Universums, alias Catti Brandelius verk på cd: "Sluta kasta Freud i ansiktet på mig jag får så dålig hy av honom". Eller njuta av Björn Kjelltofts PET-flaskor och plastmuggar dekorerade med glaskonstnären Ulrika Hydman-Valliens typiska motiv.

Fotografierna hade visats i Kiruna där Lotta Antonssons och Annika von Hauswolff bilder gav upphov till djupa samtal om manligt och kvinnligt. Per Hüttners bilder från olika världsstäder med honom själv i centrum som en västerländsk joggare ställer andra frågor.

Graffitiutställning drog till sej en ungdomlig publik. Pärre "Ruskig" Andreasson och kollegan Lasse "Ångest" Hjertstedt har rest runt i tio städer i Sverige och målat graffiti, själva eller tillsammans med ungdomar. Delar av målningarna från olika städer ställs ut liksom en video och en större målning gjord på plats.

Kontroversiell

Konstnären och professorn i konstteori, Lars Vilks, är känd för sina installationer på Kullaberg i Skåne. Kronofogden, länsstyrelsen och markägaren vill riva konstverken, som samtidigt är stora turistattraktioner. Enligt uppgift på Vilks hemsida <http://www.vilks.net/> besöks konstverken årligen av cirka 30 000 människor. Lars Vilks menar dock att det inte är så bra i konstvärlden att vara för folklig och dra storpublik.

På seminariet uppträdde Lars Vilks som prydlig föreläsare med svar på allt. Temat var: "Från nakna tanter till relationell estetik". Resonemanget byggde på uppfattningen att förändringarna i konsten under 1980- och 1990-talen har varit så omfattande att det handlar om ett paradigmskifte.

Lars Vilks budskap är att modellmåleri, stilleben och landskap är helt ute. Konst är helt enkelt det som konstvärlden kallar för konst. Det kan vara vad som helst och skapas av vem som helst (nästan).

– Hugg vem som helst här ute på gatan och ge mig en vecka ska jag göra den personen till en konstnär, proklamerade Vilks.

Han påpekade också att det faktiskt oftast går att se vad samtidskonsten föreställer.

Kritik av kritiken

Seminariet avslutades med att kulturjournalisten Ingrid Elam anklagade konstkritiken för att vara svårbegriplig. Hon hade lusläst konstkritik i de största dagstidningarna och efterlyste en mer personlig kritik, som vågar investera i känslor och inte är rädd för att göra bort sig. Hon vill att konstkritikern ska försöka läsa av verket på samma sätt som en teater- eller litteraturkritiker.

– Kritikern måste ha något att berätta som hjälper läsaren att förstå verket, sa hon. Många har en vana att förklara en konstnär med en annan, som läsarna oftast inte känner till. I stället borde de tala om vad konstverket handlar om.

Karin Kämsby